

Pomoc obětem trestných činů zahrnuje především širokou oblast služeb, které by měly být obětem poskytovány. V této práci nebylo možno postihnout všechny prostředky sloužící tomuto účelu vzhledem k rozlišnosti výše zmiňovaných služeb, jejich poskytovatelů, ale i příjemců. Snažila jsem se však o komplexní pohled na oběti, zmapování současné situace z pohledu jejich práv a oprávněných nároků na důstojné a odpovídající zacházení a přístup ze strany státních orgánů i celé společnosti.

Vzhledem k tomu, že právě oběti jsou nejčastěji tím, kdo nahlašuje spáchání trestného činu, považuji za více než nezbytné zlepšit jejich postavení v rámci trestního řízení, a nejen v něm. Zároveň je nezbytné provádět osvětu v řadách policie a dalších složek justičního systému a snažit se tak o vymýcení sekundární viktimizace obětí právě těmito orgány. Doporučovala bych zlepšit v co nejkratší době postavení poškozeného a rozšířit jeho práva, např. o právo na zajištění bezplatné kvalifikované právní pomoci v případě, že poškozený nemá dostatek prostředků; o právo na umožnění mu učinit jeho výslech za přítomnosti jeho zmocněnce, a rozšířit právo poškozeného podávat opravné prostředky proti příslušným procesním rozhodnutím.

Také náhrada škody v trestním řízení by měla doznat určitých změn. Poškozený má sice právo uplatnit v trestním řízení proti obviněnému nárok na náhradu škody v rámci tzv. adhezního řízení, s tímto nárokem však bývá často odkazován na řízení ve věcech občanskoprávních. Tím se celý proces prodlužuje a poškozený se náhrady škody nemusí např. vzhledem k nesolventnosti pachatele, ani dočkat. *Zákon č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti*, umožňuje poskytnutí rychlé a neformální peněžité pomoci, podmínky jejího poskytnutí však nesplňuje každá oběť. Navíc vzhledem k nevhodnému poučování si mnoho obětí myslí, že se jedná pouze o půjčku.